

فهرست

- مقدمه..... ۹
- پیش فرض های روش شناسانه و راهبردی در تفسیر پدیدارشناسانه ی قرآن ۱۳
- ۱- سوره «مردم»..... ۱۸
- ۲- سوره «روشنایی صبحگاهی» ۲۵
- ۳- سوره «یکی بودن»..... ۳۰
- ۴- سوره «لیف خرما» ۳۳
- ۵- سوره «پوشاننده ها»..... ۳۶
- ۶- سوره «زیادشونده» ۴۰
- ۷- سوره «کمک ها» ۴۲
- ۸- سوره «قریش» ۴۷
- ۹- سوره «پیل» ۴۹
- ۱۰- سوره «عیب جو» ۵۲
- ۱۱- سوره «زمانه» ۵۶
- ۱۲- سوره «زیاده نمایی» ۶۳
- گام اول در خوانش پدیدارشناسانه سوره های مکی..... ۶۶
- ۱۳- سوره «درهم کوبنده»..... ۷۰
- ۱۴- سوره «اسبان تیز تک»..... ۷۴

- ۱۵- سوره «زمین جنبش» ۸۰
 ۱۶- سوره «اندازه» ۸۴
 ۱۷- سوره «خون بسته شده» ۸۸
 ۱۸- سوره «انجیر» ۹۹
 ۱۹- سوره «گشایش» ۱۰۳
 ۲۰- سوره «روز روشن» ۱۰۵

گام دوم خوانش پدیدارشناسی سوره‌های مکی

- ۱۰۸ .....
 ۲۱- سوره «شب» ۱۱۱
 ۲۲- سوره «خُرشید» ۱۱۶
 ۲۳- سوره «شهر» ۱۳۱
 ۲۴- سوره «سپیده دم» ۱۳۵
 ۲۵- سوره «پرده فراگیر» ۱۴۲
 ۲۶- سوره «بلند مرتبه» ۱۴۷
 ۲۷- سوره «ستاره شب‌رو» ۱۵۱
 ۲۸- سوره «برج‌ها» ۱۵۸
 ۲۹- سوره «شکافته شدن» ۱۶۳
 ۳۰- سوره «کم‌فروشان» ۱۶۸

گام سوم خوانش پدیدارشناسی سوره‌های مکی قرآن

- ۱۷۵ .....
 ۳۱- سوره «شکافتگی» ۱۸۰
 ۳۲- سوره «تاریک‌شدگی» ۱۸۵
 ۳۳- سوره «روی ترش کرد» ۱۹۷
 ۳۴- سوره «به سختی بیرون آوردگان» ۲۰۴
 ۳۵- سوره «خبیر» ۲۱۱

گام چهارم خوانش پدیدارشناسی سوره‌های مکی

- ۲۲۰ .....
 ۲۲۴ ..... منزل اول: خوانش پدیدارشناسانه سوره‌های مکی قرآن (جزء سی)

- ضمیمه روش‌شناسی پدیدارشناسانه سوره‌های مکی قرآن ۲۲۷
 الف) روش‌شناسی پدیداری اثر ۲۲۷
 ب) متعین‌سازی هرمنوتیکی پیش‌فرض‌های بنیادی خوانش ۲۲۹
 ج) تحلیل محتوی و جستن مرکزیت‌گفتار-متن‌ها ۲۳۲

• یادداشت‌ها ۲۳۷

• منابع ۲۷۳

مقدمه

خوانش پدیدارشناسانه سوره‌های مکی قرآن، امری است که شاید شرط هرمنوتیکی و پدیدارشناسانه خواندن و فهم معنای این کتاب مقدس را درجند با برای مخاطبین سوره‌ها فراهم آورد. آنچه اکنون در میان تواناها بحث می‌شود، مطرح نیست، بیشتر روش‌ها بررسی و سوادکار شکل‌گیری متن قرآن در نسبت با پیام است. اما آنچه بعد خوانش حاضر ماست، نکته‌ای است که این نظریه پردازان علی‌رغم جهل و سعی نگذاشته‌اند که برای آن داشته و یا از نظر حیات آنان دور مانده است. برای فهم عمیق متن مقدس لازم است، آن را در کلیتش خواند و فراتر کرد. چنان‌که اکنون پرسش ما این است که آیا ما براساس متن را در کلیت آن می‌خوانیم؟ آیا توانستیم امکان خوانش متن و افاده معنا را برای مخاطب امروزی که با ذهنیتی امروزین می‌اندیشد، فراهم کنیم؟ پاسخ بدیهی نیست. البته خطای این است که سهل‌ترین کار، نگذاشتن خواندن و فهم معنای سوره‌ها است و دشواری کار در گام بعد، همانا تفسیر و تامل آن است.

اینجاست بر آنم که در عموم تفسیر موجود و نیز آنرا توانایی‌های مناصر، گرفتار این سبب هستیم که، قرآن را چونان یک‌پارچه در کلیت و به صورت غیرگنشی نمی‌خوانیم و با افزودن براین نمی‌توانیم به‌خوانیم. گواهی سختم، نبود جنبه‌های تفسیری قرآن و یا کم‌روزی است این حلقه‌ها در میان ماست. آن‌ها که دیگر همچون گذشته تفسیر جدی و مهمی چون پروری از قرآن، تفسیر نوین و التیروالافه نگارش نیامدند و هرچه آمد در تکرار آنها بود.

اکنون در کمتر محلی از تواناها این ممکن است آیه‌ای یا کلماتی قرآنی گفته

